

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบหาความสัมพันธ์เชิงทำนาย เพื่อศึกษา (1) อาการอ่อนเปลี้ย อาการนอนหลับแปรปรวน และการทำกิจกรรมของเด็กป่วยโรคมะเร็งที่ได้รับการรักษาด้วยเคมีบำบัด และ (2) อานาการทำนายของอาการอ่อนเปลี้ยและอาการนอนหลับแปรปรวนต่อการทำกิจกรรมของเด็กป่วยโรคมะเร็งที่ได้รับการรักษาด้วยเคมีบำบัด กลุ่มตัวอย่างในการศึกษา คือ เด็กป่วยโรคมะเร็งอายุ 8-15 ปี ที่กำลังได้รับการรักษาด้วยเคมีบำบัด ในหอผู้ป่วยกุมารเวชกรรมโรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ และโรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ ระหว่างเดือนธันวาคม พ.ศ. 2551 ถึงพฤษภาคม พ.ศ. 2552 จำนวน 88 ราย โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย (1) แบบสอบถามอาการอ่อนเปลี้ยตามการรับรู้ของเด็กป่วยโรคมะเร็งของฮอกเคนเบอร์รี่และคณะ (Hockenberry et al., 2003) ที่แปลเป็นภาษาไทยด้วยวิธีการแปลย้อนกลับโดยศรีพรหม กันธวัง (2548) หาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค โดยรวมเท่ากับ 0.87 (2) แบบสอบถามอาการนอนหลับแปรปรวนของเด็กป่วยโรคมะเร็ง ที่ผู้วิจัยและอาจารย์ที่ปรึกษาสร้างขึ้นตามแนวคิดของโรเซน (Rosen, 2007) ร่วมกับการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง หาค่าดัชนีความตรงของเนื้อหาได้ค่า 0.96 และหาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.90 และ (3) แบบสอบถามการทำกิจกรรมของเด็กป่วย (Childhood health assessment questionnaire [CHAQ]) ของซิงห์ และคณะ (Singh et al., 1994) หาค่าดัชนีความตรงของเนื้อหาได้ค่า 0.93 และหาค่าความเชื่อมั่นได้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ 0.93 วิเคราะห์ข้อมูลอาการอ่อนเปลี้ย อาการนอนหลับแปรปรวน และการทำกิจกรรมของเด็กป่วยโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด โดยการแจกแจงความถี่ ร้อยละ พิสัย ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและวิเคราะห์อานาการทำนายของตัวแปร โดยใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ผลการวิจัยมีดังนี้

1. เด็กป่วยโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด ร้อยละ 56.8 และ 40.9 มีอาการอ่อนเพลียระดับน้อยและปานกลางตามลำดับ ร้อยละ 63.6 และ 22.7 มีอาการนอนหลับแปรปรวนระดับปานกลางและน้อยตามลำดับ และร้อยละ 61.3 และ 36.4 มีการทำกิจกรรมระดับมากและปานกลางตามลำดับ
2. อาการอ่อนเพลียและอาการนอนหลับแปรปรวนสามารถร่วมกันอธิบายความผันแปรของการทำงานของเด็กป่วยโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัดได้ ร้อยละ 59.6 ($R^2 = .596, p < .001$) ทั้งนี้อาการอ่อนเพลียสามารถทำนายการทำกิจกรรมของเด็กป่วยโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัดได้ดีกว่าอาการนอนหลับแปรปรวน ($\beta_{\text{FATIGUE}} = -.604, p < .001; \beta_{\text{SLEEP}} = -.234, p < .01$)

ข้อจำกัดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ศึกษาในกลุ่มเด็กป่วยโรคมะเร็งหลายชนิดและในทุกระยะที่ได้รับเคมีบำบัด ทำให้มีความแตกต่างกันในชนิดของยาเคมีบำบัดที่ได้รับ อาจส่งผลให้อาการอ่อนเพลียและอาการนอนหลับแปรปรวนที่เกิดขึ้นมีความแตกต่างกันมาก ตามชนิดของยาเคมีบำบัดที่เด็กป่วยได้รับ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ด้านการวิจัย ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลสำคัญในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดการอาการอ่อนเพลียและอาการนอนหลับแปรปรวนที่เกิดขึ้นเพื่อลดผลกระทบของอาการทั้งสองโดยเฉพาะอาการอ่อนเพลียในเด็กป่วยโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด
2. ด้านการปฏิบัติการพยาบาล ผลการวิจัยนี้ช่วยให้พยาบาลเข้าใจถึงอิทธิพลของอาการอ่อนเพลียและอาการนอนหลับแปรปรวนต่อการทำงานของเด็กป่วยโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัดและควรทำการประเมินอาการอ่อนเพลียและอาการนอนหลับแปรปรวนของเด็กป่วยเพื่อใช้ในการวางแผนการพยาบาลเด็กป่วยโรคมะเร็งวัยเรียนและวัยรุ่นที่ได้รับเคมีบำบัดให้เหมาะสมต่อไป
3. ด้านการศึกษา ผลการวิจัยนี้สามารถนำไปใช้ในการเรียนการสอนเพื่อให้นักศึกษาพยาบาลเข้าใจเกี่ยวกับผลกระทบของอาการอ่อนเพลียและอาการนอนหลับแปรปรวนที่มีต่อการทำกิจกรรมของเด็กป่วยโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาอิทธิพลของอาการอ่อนเพลียและอาการนอนหลับแปรปรวนต่อการทำกิจกรรมของเด็กป่วยโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัด เฉพาะโรคใดโรคหนึ่งเพื่อให้มีความใกล้เคียงกันของชนิดยาเคมีบำบัดที่เด็กป่วยได้รับ
2. ควรศึกษาอาการอ่อนเพลีย อาการนอนหลับแปรปรวน และการทำกิจกรรมของเด็กป่วยโรคมะเร็งที่ได้รับเคมีบำบัดและกลับไปพักรักษาตัวที่บ้าน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved